

מפתחות כמור הראשון

בחקירת מליח
 על הסכרם שלמד אי הכניסו
 על שני המקומות שלי אחד התקן במקום פי ואי אחד
 האשך במקום פי דלא הויה הכתובה וישיי (שם שורש ט)
 (ג) אלמנה שלא נשבעה ומתה מזון בעלה והכתובה
 לוחו כדמיוניה לבעלה שהיא יתמה וכלו כרם
 הראשוני ופרט על הכסף של מה שנתק מה כין מדין
 הוא כמחוקק והבעל מוטן אי יודע מה שהביאה לו :
 יבאר שלם יש נאמנות ככתובה הראשונה מכשוי שאתם
 הכסף שהוא יודע שלה יודע כתובה חז"ש שלא נשבעה
 (שם שורש ח)

יבאר שלם מה שנתנה הוא חוקק אין לבעל כלום
 וקרקע כמחוקק בעליו עומד (שם שורש ז)
 יבאר אם אין נאמנות ככתובה ואתה אין יודעיה
 יודעים כלום (שם שורש ז)
 יבאר דקרקע גם היתרות מורין (שם שורש ד)
 דלא סביר מעטלין מחוקק בין הסופקים (שם שורש ט)
 אם יש לימונים רחיה בעידי שהניסם לבעלי הפני יומר
 מסך כתובה הראשונה יתיר הכסף לסימוני (שם שורש ו)
 (ג) על אלמנה שהנחה מקלת כתובה ולא שהניסם
 בתמלה כי חמרו מה שכלום שפרעון וכן כך
 וכן כך הלכה והיתה לית אחר וכל היא ובעלה לכתוב
 העומד וליה דלא ישבעה שהיא אשת איש :

יבאר שהרין שסתמיל לפרטה בלא שבעה הוא טומה
 בדבר משנה וישלם (שם שורש ח)
 יבאר דלא סביר שהיה טעלה הנשאר אלא כשבעה
 אלא אפי' מה שנתנה כבר יש להחזיר יודעי' אם
 לא תשבע עכשיו (שם שורש ב)
 (ג) על למה שנתנה והיתה בת קטנה והוקנה לה
 אמה מחוקק בה לגדלה אלא והאב ישן משאר בתי
 אלו ופקס הרב שלם היה סימוס בת משאר אלו וקמה:
 ואם הזקנה נשואה לית אחר יעול האב את בתי ולא
 תשאר אלא זר (שם שורש ח)

(ג) חב וכו' נפלה עליה מפולת והיא לא תשאר בתמלה
 ספק מי ויח"כ ויחולו הבן מה ונשפיקו בלשתי
 י"ל תמידי וי"ל מותרת לזקן

(ג) בתיארה אשת שמואל אב פול"כי שבעה"ס אחד
 מלי' רחיה ומה שמואל כחול שפת היס והסיר
 לוחו כדמיוניה עין וקברו ח"ג"ס שדברי העכו"ם סת'
 ולא חמרו אם רחיה כשנפלו היס או לאחר שנות
 (ג) בתיארה חשם נשבע בני' שלם והארץ כסכרות
 הסופקים בדמיון וקברו ויכ"ס מסל"ת :
 (ג) על הרואה לגרש את אשתו ואין יודע משנת לפרוי
 כתובתה :

מור הושן משפט

(1) כל דבר שהוא ממולקת בין הסופקים יכול הנחשב
 לומר קים לי כסלתי והכמה"ה (שורש ז)
 (2) על חסידים שקבלו הקנה ולאחר ימים כשלאבו
 ממנו נחלא רע
 עין מומין שבעלי (שם שורש ח)
 על מומין שפסדו (שורש ז)
 על עין מוס העכילו ממלחתי או המפחיתו בדמיו
 (שם שורש ג)

יבאר על דבר שאין לו בדיקה אלא לאחר זמן אין לומר
 כזה מצד זמן האויסה (שם שורש ז)
 יבאר אם הקונה יעי והסיר כמות שפסדו דלמדין כזה
 ודלי מאל (שם שורש ט)
 (1) על מי שפסד שקדון לחבירו למכרו ומכר שזה
 ששים כתבתי :

על שליח שפסד מורר אפי' בדברים שאין להם אונאה
 (שם שורש ח)

על שליח שהתנה בין לתקן בין לפות אינו מורר
 (שם שורש ז)
 יבאר שלם היה הפקדון דבר שאינו ערכו ידוע לכל
 לדרי המשתלם להודיע שליח ערכו ואם לא
 הודיעו היהו לחסדי חגפסיה (שם שורש ג)
 (2) על ראוין ששלם לשמרון לקטת לו דבר פלוי וקנה
 שמעון ממנו חרין ומסר לו להלוים לראוין
 ונמך שמעון חזר ואמר לוי' ליתם לזולתן ונתנם
 לזולתן והלך לניד ראוין ומתעטו כדן ראוין עם זולתן
 הני' זה לומר שלי' הם ומתעטו קולם זה לומר לאו
 בעל דברים דידי את :

יבאר דסוף כוכי דמי' הן כחוב הן כפקדון ואם החזירם
 חייב כהם (שם שורש ח)

יבאר שלם נאמס השנית והחזירם כבאום לפסוד ודין אם
 היה הפסד כסרן אם לא (שם שורש ח)
 דלא היה לוי לתקן לבעלים ורגיל להפסיד אלא שפסדו
 הכסף כמסירתו לוי' (שם שורש ג)
 (2) על מוכס שיקנה המכס מהמלכות וראוין על
 חלשותו לא פרע כלום. ואמר ימים תשם המוכס
 ממון ראוין הני' לפרע ממנו כל החוב :

יבאר דלא היה המוכס עכ"ס שקי' מהמלכות ומותר
 להכריח ממנו משום דמי' כהקפדת הלוואה (שם שורש ח)
 יבאר

אלה מן הישועין אכל מן האירוסין לא אמרין גם
 לריבם האיש והאשה ידע שהמדים רחיים לוחם
 (שם שורש ז)

על ענין קול דלא ספק בקדושין (שם שורש ז)
 (2) אלמנה שבעלה נכתוב כתובה ואין שער כתובה
 יולא מתחת ידה :

יבאר דלפי' במקום שנתנו שלא לכתוב כתיבה אינה
 נוכח אלא מיקר ותוספת אכל מנייה לא וכ"ס במקום
 שכתובין כתובה ואינו יולא מתחת ידה ליהנה נוכח
 הדמיונה אפי' היורשים מודים שלא נפרשה (שם שורש ח)
 (1) על ענין נתינת כתובה האלמנה ותפיסה למזונות:
 יבאר שמתנה כמסר"ח כמזונות וכסות הוא כפי דין
 סתמער (שם שורש ז)

יבאר שיעור המזונות והכסות
 על בגדי' כצמדין שנתנו לזבוע שמורים (שם שורש ד)
 אם היה לה כתי' הבעל משמעת לנשמה (שם שורש ט)
 אם עטת היורשין טול מנשמה ידך כמזונותך אין שומעין
 להם ולא למנמה על עתמה והזמרה והאימה הוא
 יודעים (שם שורש ו)

יבאר דלא תפסה תחת ידה הרבה אין להאילם מתחת
 ידה וזריכה לישבע למזונות (שם שורש ז)
 יבאר דפי' כ"ד יעשו דרך סהלה ופירות כדי שלא תכלה
 הקדן (שם שורש ח)
 על שני העצבות דאין סולחין אלא כשנ"ח
 בין למנמה בין למטה (שם שורש ט)
 על הנבלות וכפי' הדמיונה הדין נטולתן אם כשנ"ח
 ראשונה אלא אם (שם שורש ט)
 יבאר שלם האלמנה אינה רואה ליעול כללואיה אין
 כדריה כלום (שם שורש ח)
 (2) על אלמנה שנתנה בלא שבעה ואין ככתובה
 לאמנות ונתנה שבעה להקדש בעד אחר כלכד
 והיורש שאינו כנה טומן שהוא יורש אכזי' ואין כמתנת
 האלמנה כלום :

יבאר שלמנה אם נמרה למזונות בלא כ"ד או משכנה
 ממנה ממכר (שם שורש ח)

יבאר אם תפסה לפרעון ככתובה בלא כ"ד (שם שורש ז)
 יבאר אם הבעל מה שפחוס או כשני אין לחוש לנשמת
 זרדי חתופה (שם שורש ג)
 יבאר אם האלמנה היחה מנעלה לנשמה ונשפלת ונתנת
 הרדיחה ומה שנתנה מנכסי הבעל היה דבר מוטע
 חמדין ככה"כ מליאה מנחה או מתנה ניתנה לו והקדשה
 הקדש (שם שורש ד)

על ענינת עד אי' כקדש שאין מקום לנשמה זאת אלא
 אם יורשה עושיה כך אכל יורשי' הבעל אין להם דין
 כללו היכסים (שם שורש ז)
 יבאר שלם אין לה יורשים גבאי' הקהל נוטלים הכל
 לנשים (שם שורש ו)

יבאר שבערי' הבת היורשים נוטלים לוחם (שם שורש ז)
 (2) על אי' שקדש את בתו לאחר וקבעו זמן לנישועין
 ועבר הזמן ועדיין היא קטנה ומכאן הבעל
 לנישועין והוא ממכר דעדיין לא בגר' דאין סתמנו טענה
 ומי' כמזונותיה אם הסוכב ממנו :

(3) על אלמנה שלא רחיה להתייבם :

יבאר דאין כופין לא לגרש ולא לחלוץ אפי' אין חונתו
 למנה אלא לרוב אחר (שם שורש ח)
 על חליה מוטעת דהיה חליה (שם שורש ז)
 על היבמה אם כותבין עליה חגרת מרד (שם שורש ג)
 על מזונות היבמה (שם שורש ד)
 (2) על יבמה שילנה כשנלוס טי' מדשים בת מנה
 ונגרסה בשערה וזמריה רק לא יולא כתיים
 לאור העולם. ופסק דחוללת ולא מתייבמת :

(3) על אשה שנתנה וכל הבעל נתבעו ממנו שארית
 הדמיונה :

כל שכללו הסופקים היכל דש ממלוקת בין הסופקים
 יכול הנחשב לומר קים לי (שם שורש ח)
 יבאר שמתלוקת רש"י ור"ת היינו היכל דימת לה האב
 כמות וכלים ונשאלו אלו ונתנה אכל כ"ו שלא
 יחד לה אלא כשאר חוב אלו הכל מודים דאין הבעל
 יורש לוחם (שם שורש ז)
 (2) על הרוב שנתנה מן העין וככ"ס מלי' וגם
 יתרלוים מעדיים להחיר ועכו"ם חמרים אומרים
 מדין הוא חי :

ספק על הסכ"ס שחמרו עדיין מי' ליתא לעדותיהו
 דלא הו' מלי' (שם שורש ח)
 על החתומים שחמרו הנה הוא במקום פלוי ולא נמלא
 שם כל (שם שורש ז)
 יבאר דעדי' עיתה ח"ז דרישה וחקירה (שם שורש ג)
 יבאר מהו הקדש מלי' (שם שורש ד)
 יבאר דהיחיד מפני שהרחה להם הסכ"ס סודר
 וחומש שלו (שם שורש ט)
 על יהודי ששבע מפני יהודי אחר (שם שורש ו)

(2) על מנאכני כמלואיר כתיב חלב שחלבו עכו"ם
 וכן ישראל רוחו :

יבאר שהכונה שליחיה משום גזירה אם כול העטם
 לא כול חסידה אכל חלב שליחיהו הוא משום תפוצת
 אם כול טעמא כול חסידה (שם שורש ח)
 יבאר שאין לחוש לעירוב חלב כהמש פנאה אלא כמילתא
 דשכיחא אכל כמילתא דלא שכיחא לא חיישי' (שם שורש ז)
 יבאר שלם האיסור כיוקר והטומא כול אין חוששין
 לתפוצת (שם שורש ג)

על ענין הכה חלבין ממתיני' (שם שורש ד)
 על חר"י"ב שמוכרים על החלרות (שם שורש ט)
 ולו ופי' מר) קף חולבת מלכותה כמנחה הדוקה כה
 ותמה לוחה נקורה על כשר שרידה מעל השלש
 ומה מתייבמת שאין הקדשה והכשיל אסורי' מאחר
 שאין היר סולדת כל כך :

(ג) על הגשבע לחבירו לפרועו לומר ידוע ואמר
 ע"אזו מבער ויין אם לא יפרע והסיר ומטה ידו
 ומגלגל דין חונת' דשכיח וחונת' דלא שכיח כמורך
 ועניני' רבים :

יבאר שהשבע ומור לחבירו על דבר שחייב לו מקדש
 שיש יכול לומר לזה חונתי אכל הווד לחבירו על דבר
 שלא היה חייב לו אלא שבעה מחייב עמו יכול לומר
 לזה חונתי וזה לא חונתי (שם שורש ד)
 יבאר דלא לחמדין דהשבע לפרוע לומר והסיר דהוא
 פטור משבועתו מלד לוחכו היינו לנכר אכל מדין
 כחונת קיימת ועומדת שלם הרחיה מאלן והנכה חייב
 הוא לקיים שבועתו (שם שורש ט)
 (2) יבאר דלמה נאמנת על זרעי' הבית אפי' כשאיסור
 דלחריחה ויפרש פסוק השלש אשר נתת מערי'
 (3) ראוין שומעין לקחו ביה ממות כדברי מעש"ס
 לומר קצוב ולאחר מרש או יומר לקח רשען
 משמעון הקדן על זול' או הפרע לנכ"ס הרבית שלי'
 ואלך אם אסור או מותר :

יבאר שלם היו ערביני שוף דין חייב ראוין לפרוע
 כל הרבית חלקו ומלך שמעון (שם שורש ח)
 יבאר שלם היו שומעין ונשפלת חלוקה לקח אחר כל
 הקדן חייב לפרוע כל הרבית (שם שורש ז)
 (2) על כהמה שקרקע שיעור טפה כשאר ענין
 הללעות הקי' אר"ש כאל' מר"ב והסוד עדין קים
 אם חקרה או מותרת ופי' כשר הטומא את רוב הכרם:
 (ג) על החלב שבין מבי בית הטומא הקי' גני'ר
 לאכר"ש כאל' ער"כ שהוא מותר :

(2) על אשה הרואה דם ממתת תשמיש ולא נתנה
 וסתה רק כמנהגו טהור והיא אינו כל כך ארום
 ודברי הסופקים כזה ותיקין כתיקיהם :

(3) על היתר הקי' חטפ"ל הכה מעיר פל"ס אם
 מותר לחוף בו כמילת מנה :
 חשבויה רשימי' לומר אבן העזר

(4) על אלמנה שהניסה ביה ען לזקן למדד שהיו
 בה בגדי' הימורים וספרתי :

יבאר שאפי' היו הכננים עומדים ומכוסים חייבת כהה
 האלמנה (שם שורש ח)

אין חלונה ששברה כלי הימורים אפי' בשעת מנחה
 חייבה כהם (שם שורש ז)
 על מליאת האלמנה שהוא לנשמה ואין ליתומים כה
 כלום (שם שורש ג)

(1) על מי שנשא אשה על אשתו במקום שכתובין
 ככתובה שלא יא' וכו' :

על מי שאין יודע משנת למזונות שחייב לגרש (שם שורש ח)
 יבאר שפי' שחושד לאשתו ומנחת הדברים שאוסרה
 על עצמו (שם שורש ז)
 יבאר שפי' שחייב לגרש מן הרין שאין לו לחמרה על
 חמרים (שם שורש ג)
 יבאר אין פוסקין מזונות לאשה שהלך בעלה אלא מר' ג'
 מרשים ואם נחבאר כדירור שהיח ביתו ריקן או פוסקין
 מיום ראשון (שם שורש ד)
 כל מי שטען על כ"ד שפסקו מזונות יומר מדלי' לאשתו
 (שם שורש ט)

יבאר שהבעל חייב כמזונות אשתו עד שתקבל גיטה היא
 או שנתנה אכל כ"ו שלא נפרשה מכתובה כמו שפסק
 הרשב"א זלה"ה (שם שורש ו)
 על דבר שהוא ממלוקת בין הסופקים יכול הנחשב
 לומר קים לי והואיל לחבירו עניו הרחיה (שם שורש ז)
 פי' הגרושה נוטלת מה שפליה הוא מה שרלו' להיות
 פליה אפי' עתה אינה עליה שהם בגדי' חול אכל לא
 בגדי' שנת (שם שורש ט)
 יבאר שהכננים הרלוים לחול ולשבת נוטלתן בלא שומא
 שם שורש ט)

יבאר אם האשה מוכפת הגירושין מרונה שמין אפי'
 בגדי' חול (שם שורש ו)
 (2) על ענין קדושי קטן חיים כלום אפי' שלא כמלוטת
 שבהגדיל :

יבאר על חמדין הן קן עדי' יימד קן הן עדי' ביאל

